

EXPUNERE DE MOTIVE

la propunerea legislativă pentru modificarea Art. 1 lit. (q) și Art. 3

din *Legea vânătorii și a fondului cinegetic nr. 407/2006*

în sensul de a nu mai permite vânătoarea

ca activitate recreativ-sportivă

Vânătoarea a fost o activitate necesară de-a lungul evoluției speciei umane, dovezile arheologice arătând că se practica și la primele specii de hominizi (Homo Erectus, spre exemplu) încă de acum aproximativ 1,8 milioane de ani¹. Ea este întâlnită și la rudele noastre apropiate, cimpanzeii și maimuțele bonobo².

Impactul vânătorii umane asupra biodiversității a fost major, ducând de-a lungul timpului la extincția a numeroase specii de animale. Specii de feline mari, de urși, de rinoceri, de păsări (inclusiv pasărea Dodo ori anumite specii de pinguini) și multe altele au dispărut ca urmare a faptului că au fost vânat intensiv de către oameni³. Multe alte specii sunt în prezent periclitare ori chiar amenințate cu extincția din cauza impactului activităților umane (defrișări, poluare șamd), inclusiv vânătoarea.

Pentru viața și alimentația oamenilor de astăzi, vânătoarea nu mai reprezintă o necesitate, cu excepția unor comunități din zone izolate care nu prea au acces la alte surse de hrană. Însă această activitate necesară în trecut s-a transformat într-un fel de hobby în prezent. Dar acest hobby intră în conflict deschis cu valori morale asumate tot mai larg în țările civilizate și cu imperativul de a prezerva biodiversitatea, atâta cât s-a mai păstrat din ea astăzi.

De aceea, tot mai multe state au impus restricții vânătorii. Au fost înființate numeroase organizații neguvernamentale care militează pentru astfel de restricții și pentru protejarea speciilor de animale, încă de acum aproape 100 de ani⁴, iar opinia publică

¹ <http://www.livescience.com/31974-earliest-human-hunters-found.html>

² <https://en.wikipedia.org/wiki/Hunting>

³ <http://www.iflscience.com/plants-and-animals/animals-have-been-brought-extinction-human-hands/>

⁴ https://en.wikipedia.org/wiki/League_Against_Cruel_Sports

devine tot mai sensibilă la această temă. Lideri politici marcanți, șefi de mari companii ori diverse alte personalități publice au fost amplu criticate atunci când s-a aflat că vânează.

Vânătoarea unor animale nu mai are astăzi nici o justificare morală alta decât autoapărarea. Practicarea vânătorii ca hobby este imorală și reprezintă o amenințare la adresa biodiversității. Uniunea Europeană, prin Directiva Habitate din 1992 a impus măsuri de protecție a habitatelor și speciilor, inclusiv prin restricționarea vânătorii⁵.

În Anglia și Țara Galilor a fost interzisă, spre exemplu, vânătoarea cu câini a unor specii precum vulpile, cerbii, nurele și iepurii printr-o lege din 2004⁶. Scoția a făcut un lucru similar încă din 2002.

Costa Rica a interzis vânătoarea ca sport în 2012⁷. Întinse zone din Africa au fost transformate în rezervații naturale unde vânătoarea este interzisă. Țări precum Zimbabwe și Botsuana au interzis vânătoarea ca 'sport'.

În România, vânătoarea este acceptată prin lege ca o activitate 'recreativ-sportivă' în Art. 1, lit. q și în Art. 3. Inițiativă legislativă de față își propune să elimine din textul legii astfel de prevederi care reprezintă simple formulări cu caracter eufemistic întrucât ea maschează adevărul că vânătoarea de acest tip este realizată din plăcerea de a ucide.

Propunerea vizează eliminarea din texte a pasajelor subliniate:

Art. 1

q) organizație de vânătoare - persoană juridică română constituită în condițiile legii, pe baza principiului liberei asocieri a vânătorilor, în scopul gestionării durabile a vânatului *și al exercitării vânătorii recreativ-sportive*, care poate adera la asociații, uniuni sau federații naționale de profil pentru reprezentarea lor la nivel național și internațional;

⁵ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992L0043:20070101:RO:PDF>

⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Hunting_Act_2004

⁷ <http://www.reuters.com/article/us-costarica-hunting-idUSBRE8BA04P20121211>

Art. 3. - Exercițarea vânătorii se face în scopul asigurării echilibrului ecologic, ameliorării calității populațiilor faunei de interes cinegetic, cercetării științifice, precum și în scop didactic sau recreativ-sportiv.

Am explicat rațiunile care legitimează o astfel de inițiativă legislativă în două luări de cuvânt din plenul Camerei Deputaților, din 25 februarie 2015. Vânătoarea nu poate fi o activitate recreativă decât pentru persoane cu grave dezechilibre de natură psihică. Ce fel de persoană este aceea care se recrează ucigând? De asemenea, vânătoarea nu poate fi considerată sport, întrucât în orice competiție sportivă, toți cei implicați își asumă conștient participarea la o întrecere. Nu în ultimul rând valorile de fair-play ale sportului sunt în contradicție cu luarea vieții unor animale nevinovate. Orice asociere a vânătorii cu sportul denotă o neînțelegere a sportului și implică o compromitere a acestuia.

În cele două intervenții la dezbaterile generale, respectiv explicarea votului, din data de 25 februarie 2015, am afirmat în plenul Camerei Deputaților că:

Stimați colegi,

Ceea ce facem noi aici este un lucru monstruos. Facem legi pentru a ucide în masă, din plăcere, din pură plăcere, ființe nevinovate, ființe extraordinare care sunt produsul multor milioane de ani de evoluție, ființe adaptate la mediu, dar pe care noi le decimăm pe parcursul doar al câtorva decenii. Și numim acest măcel activitate recreativ-sportivă.

În primul rând, vânătoarea nu este un sport. Sportul presupune că toți competitorii au conștiința faptului că participă la o competiție și aleg să participe la ea. A hăitui un biet animal pentru a-l ucide, din simplă plăcere, din simpla plăcere de a ucide nu înseamnă că el se află în echipa adversă, ci doar că tu, vânătorule, îți găsești plăcerea într-o activitate sângeroasă și moralmente condamabilă. Animalele își pierd până și statutul de ființe vii, înzestrate cu sensibilitate, în ochii vânătorilor, dar și al

legilor, primind doar statutul de vânat, ca și cum viața lor este predestinată unui sfârșit fulgerător, omorâte fiind de gloanțele vânătorilor.

Vă invit la un exercițiu de imaginație. Să presupunem că undeva există niște entități care au ca mod de distracție ori activitate așa-zis recreativ-sportivă uciderea unor oameni și că și legiferează în acest sens. Legiferează ca dumneavoastră, ca eu, ca oricare dintre noi să fim țintele unor astfel de vânători, altfel pierzându-ne viața fulgerător ca urmare a unui atac de cord, a unui accident, a unei boli incurabile.

Sper foarte mult ca umanitatea să depășească această fază, să depășească aceste activități care au încă un puternic conținut de barbarie și să recunoaștem tuturor ființelor vii, tuturor animalelor, statutul de ființe înzestrate cu sensibilitate, care suferă, care iubesc, care ne pot fi prieteni, care de multe ori ne sunt prieteni și să încetăm acest măcel la adresa animalelor.

Vă mulțumesc. ”⁸

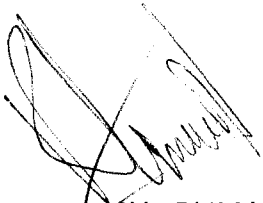
A doua intervenție

“Vă mulțumesc, domnule președinte.

Niciodată nu am făcut dialog cu sala, dar mă gândesc la câte strigăte de disperare au animalele atunci când sunt ucise de către persoane care își găsesc o plăcere în a vărsa sânge nevinovat. Acele animale suferă, acele animale au pui pe care-i iubesc, pe care ar vrea să-i crească și de multe ori viețile lor sunt răpite prin astfel de acțiuni ale unor persoane care trădeză o mentalitate barbară. Avem nevoie de o lege care să interzică vânătoarea din plăcere.

Vă mulțumesc foarte mult. ”⁹

Inițiator: Remus Cernea

⁸ <http://www.cdep.ro/pls/steno/steno2015.stenograma?ids=7463&idm=17&idl=1>

⁹ <http://www.cdep.ro/pls/steno/steno2015.stenograma?ids=7463&idm=32,027&idl=1>